

Poslušnosť poslednému príkazu

□

A tak idte, čiňte učeníkmi všetky národy...

Matúš 28:19

Idte po celom svete a kážte evanjelium každému stvoreniu!

Marek 16:15

Ako si ty mňa poslal na svet, tak som i ja ich poslal do sveta.

Ján 17:18

ale prijmete moc Svätého Ducha, ktorý príde na vás a budete mi svedkami...

až do posledných končín zeme.

Skutky 1:8

Všetky tieto slová dýchajú duchom dobyvateľa sveta. „Všetky národy, – po celom svete, – každému stvoreniu, – až do posledných končín zeme“ – každý výraz nám ukazuje, že Kristus sa celým srdcom stavia za svoje právoplatné panstvo nad svetom. Počíta s tým, že učenici sa chopia tejto práce a vykonajú ju. Hovorí im: „Daná mi je všetka moc na nebi i na zemi.“ Posiela ich ihneď do „celého sveta“ a „až do posledných končín zeme“ ako predmet svojho aj ich úsilia a túžby. Ako kráľ na tróne bude ich pomocníkom: „A hľa, ja som s vami po všetky dni.“

Majú byť predvojom jeho dobyvateľských šíkov až do posledných končín sveta. On sám bude pokračovať v boji. Nadchýňa ich svojou vlastnou istotou víťazstva a chce, aby sa aj pre nich stalo získanie sveta naspäť Bohu, jediným predmetom hodným žitia i umierania.

Kristus nevysvetľuje, ani nezjednáva, nežiada, ani neprosí. On jednoducho prikázal. Naučil svojich učeníkov poslušnosti. Boli mu oddaní láskou, ktorá vie poslúchať. Vdýchol im Svätého Ducha, Ducha vzkriesenia. Môže s nimi počítať. Odváža sa im povedať: „Chodte do celého sveta.“

V dobe jeho života na zemi často pochybovali o možnosti naplnenia jeho príkazu. Teraz ho však prijímajú práve tak pokojne a prсто, ako ho on hovorí.

Hneď ako vstúpil do neba, idú na určené miesto a tu čakajú na vyzbrojenie nebeskou mocou od Pána, ktorý je v nebi, na to, aby urobili všetkých ľudí jeho učeníkmi. Prijali tento rozkaz a odovzdali ho i tým, ktorí skrze nich uverili v jeho meno. A skôr ako pominulo ich pokolenie, títo prostí ľudia, ktorých mená ani nepoznáme, kázali evanjelium v Antiochii, v Ríme i okolitých krajinách. Rozkaz bol odovzdaný a prijatý do srdca i životov ľudí všetkých národov a vekov.

Tento rozkaz platí aj pre nás, pre každého z nás jednotlivo. V Kristovej Cirkvi niet zvláštnej rodovej vrstvy, ku ktorej patrí len vznešenosť, ani triedy služobníkov, ktorá by šírla evanjelium každému stvoreniu. Život, ktorý Kristus udeľuje, je jeho vlastný. Duchom a spôsobom, akým pracuje, je jeho sebaobetujúca láska. Každý úd jeho tela, ktorý je v plnom a správnom vzťahu k nemu, cíti povinnosť zdieľať s ostatnými to, čo prijal. Toto prikázanie nie je neobmedzeným zákonom pre svet okolo nás. Je to jednoducho zjavenie tej podivuhodnej pravdy pre nás. Sme jeho telo a teraz zastávame jeho miesto na zemi. Jeho láska a jeho vôľa konajú skrze nás dielo, ktoré on započal. Teraz žijeme miesto neho a hľadáme slávu Otcovu v získavaní strateného sveta naspäť pre neho.

Ako strašne cirkev sklamala v poslušnaní tohto príkazu. Ako mnoho je kresťanov, ktorí ani nevedia, že podobný príkaz existuje! Ako mnoho je tých, ktorí o ňom počujú, ale nechcú ho poslúchnuť! A ako mnoho je tých, ktorí sa snažia poslúchnuť ho len natoľko, koľko sa im zdá vhodným a pohodlným!

Premýšľali sme o tom, čo je poslušnosť. Prehlásili sme, že sa odovzdávame poslušnosti z celého srdca. Zaiste sme ochotní radostne načúvať všetkým veciam, predovšetkým, čo pre nás osobne znamená tento posledný a veľký príkaz nášho Pána: Kážte evanjelium každému stvoreniu!

Zhrňme toto posolstvo do úprimného vyznania: „Prijímam jeho príkaz.“ „Úplne sa odovzdávam jemu na použitie“ a „Odteraz túžim žiť pre jeho kráľovstvo.“

1. Prijmi jeho príkaz

Je mnoho darov Ducha, ktoré zasľubujú silu pre toto povolanie. Mnohí si myslia, že všeobecný príkaz nezaväzuje tak, ako príkaz daný priamo určitej osobe. Domnievajú sa, že ak nekonajú iní svoju povinnosť, aj oni môžu robiť to isté. Alebo si myslia, že Kristus nemôže požadovať úplnú poslušnosť od človeka, ktorý prechádza veľkými ťažkosťami, a že stačí, ak dokazujú aspoň ochotu konať všetko čo najlepšie.

Takýto však nie je Boží Duch, v ktorom prijali poslušnosť prví učeníci. Radšej vyznajme: „Aj keby som bol sám a jediný, chcem dať svoj život s jeho pomocou celkom do služby Božiemu kráľovstvu.“ Premýšľajme chvíľu každý sám o svojom vzťahu k Pánovi Ježišovi.

Som časťou Kristovho tela. On očakáva, že každý úd bude hotový slúžiť mu, žiť pre neho a jeho prácu, ak bude oživený jeho Duchom. Ved' tak funguje každá živá bytosť. Ak sú všetky moje údy zdravé, môžem byť uistený, že vykonajú úlohu tak, ako si ju predstavujem. Tak aj môj Pán: ak ma prijal ako úd svojho tela, očakáva odo mňa, že splním všetko, čo si odo mňa praje. Keď som k nemu úplne priľnul, ani mi nenapadne robiť niečo iné ako jeho vôľu.

Pozrime sa na podobenstvo o vínnom kmeni a ratolestiach. Ratolešť, ako časť vínného kmeňa, má len jedinú povinnosť – niesť ovocie. Ak sme teda ratolesti na Pánovi Ježišovi, sme na svete preto, aby sme niesli ovocie a pracovali k spáse ľudských duší tak ako on. Povšimnime si ešte iný obraz. Kristus ma vykúpil svojou krvou. Žiaden otrok, či už získaný násilím alebo peniazmi, nebol takým výhradným vlastníctvom svojho pána, ako je moja duša, ktorá bola zachránená a vykúpená krvou Kristovou. Je oddaná jeho láske a je touto láskou tak spútaná, aby len Pán s ňou mohol robiť, čo sa jemu ľúbi. Má na ňu jediný právo, mocne na nej pracuje pomocou Svätého Ducha a ja úplne súhlasím a vyznávam, že chcem celkom žiť pre jeho kráľovstvo a v jeho službe. Toto rozhodnutie je mojou najväčšou radosťou i slávou.

Kedysi to bolo aj inak. Je totiž dvojaký spôsob, ako možno niekomu venovať peniaze alebo poskytnúť službu. Voľakedy otroci svojou prácou získavali veľa peňazí, ktoré všetky patrili ich pánom. Tí sa za to k otrokom dobre správali a pekne s nimi zaobchádzali. Potom prišla doba, keď si otrok mohol zo svojej mzdy kúpiť slobodu. Niekedy sa stalo, že po čase pán prišiel o majetok a bol nútený prosiť svojho bývalého otroka o pomoc. Ten čo najochotnejšie vypomohol z vďačnosti za predošlú láskavosť. Vidíte, aký je rozdiel medzi tým, keď prinášal peniaze a konal službu ako otrok a darmi, ktoré neskôr dával ako slobodný. Prv však dával samozrejme, pretože on sám i výsledky jeho práce patrili pánovi. Neskôr ako slobodný dával z vlastnej vôle len to, čo chcel. Akým srdcom a koľko máme dávať Pánovi Ježišovi Kristovi? Je mnoho, mnoho takých, ktorí dávajú podľa svojho úsudku len toľko, koľko sami uznajú za vhodné. Avšak veriaci, ktorému bolo Svätým Duchom zjavené, že sloboda mu bola kúpená krvou, sa raduje z toho, že je otrokom získaným láskou a že môže klásť k nohám Pána všetko, lebo mu celkom patrí.

Divíte sa, že učeníci tak ochotne a vrele prijali takú veľkú úlohu? Ved' sa vrátili z Golgoty, kde videli nevýslovnú obeť. Stretli sa so Vzkrieseným, ktorý im vdýchol svojho Ducha. Za štyridsať dní práce Svätého Ducha uverili a poslúchli jeho príkazy.

Ježiš bol pre nich Spasiteľom, Majstrom, Priateľom a Pánom. Jeho slovo malo Božiu moc, a preto ho museli poslúchnuť. Skloňme sa pri jeho nohách a oddajme sa celkom Svätému Duchu, aby aj nám zjavil a pri nás uplatnil svoju moc. Vedome prijmime celým srdcom za jediný cieľ nášho života jeho príkaz: kážte evanjelium celému svetu a každému stvoreniu.

2. Odovzdaj sa mu celkom k dispozícii

Príkaz „kážte evanjelium všetkým národom“ je tak úzko spojený so zahraničnou misiou, že sú mnohí naklonení obmedziť ho výhradne len na ňu. Je to však veľký omyl. Slová nášho Pána: „...učte všetky národy,... učiac ich zachovávať všetko, čokoľvek som vám prikázal“, ukazujú, aký máme mať cieľ. Urobiť z každého človeka pravého učeníka, ktorý by žil v pravej poslušnosti Kristovej vôli aj vo vlastnom národe.

Ako mnoho je tu práce, ktorú majú vykonať jednotlivci, zbory a zhromaždenia, než bude môcť byť povedané, že tento rozkaz bol naozaj vykonaný! A ako je potrebné, aby si celá Cirkev s každým jednotlivým veriacim uvedomila, že práve na vykonaní tohto diela závisí aj jej existencia! Ak je evanjelium zvestované celkom a neúnavne na záchranu všetkému stvoreniu, je to misia, ktorá sa má stať vášňou každej vykúpenej duše. Len na tento účel je v nás Svätý Duch, ktorým sme formovaní na slávu a podobu Ježiša Krista.

Ak je potrebné, aby Cirkev v moci Svätého Ducha kázala, je vonkoncom neodkladnou povinnosťou každého Božieho dieťaťa sa podľa svojich schopností tohto diela zúčastniť a celkom sa odovzdať Kristovi – Majstrovi, aby ho viedol a učil, ako on sám chce. Preto hovorím každému, kto zložil sľub úplnej poslušnosti, hlási sa medzi pravých kresťanov a dosiaľ sa nezúčastnil tohto Božieho diela: „Daj sa ihneď a celkom do Kristovej služby!“ Práve tak ako požaduje prvé a veľké prikázanie: „Milovať budeš Pána Boha svojho z celého srdca svojho“ a zaväzuje všetkých Božích ľudí, požaduje aj posledné prikázanie: „Kážte evanjelium každému stvoreniu!“ Ak ste ochotní prijať toto prikázanie, dajte sa mu k dispozícii skôr, než budete vedieť, aká bude vaša práca a skôr, ako pocítite zvláštne prianie, volanie alebo spôsobilosť k nejakej práci. Je to Jeho výsada ako Pána, aby vás vycvičil, uspôbil, viedol a učil. Nebojte sa opustiť ihneď a navždy ono „náboženstvo“, ktoré kladie na prvé miesto vašu vlastnú vôľu a pohodlie a Kristu dáva len to, čo sa vám hodí. Nech Majster vie, že mu patríte úplne. Vydajte sa mu ihneď ako jeho dobrovoľný služobník.

Ako je veľké požehnanie, ktoré pochádza zo zvestovania evanjelia svetu, tak je mocné aj požehnanie, ktoré pôsobí Boh tam, kde sa v zboroch káže nefalšované evanjelium. Aby bolo dielo evanjelizácie účinnejšie, potrebujeme dobrovoľníkov, ktorí by pomáhali práci doma. Bolo by zrejmé, že tak ako je silné požehnanie práce v cudzine, do ktorej sú vyslaní misionári, je mocná aj misijná práca doma. Ako mnoho požehnaní by priniesli tieto prosté slová: „Je mojím predsavzatím stať sa misionárom, ak bude Boh chcieť!“ Ved' poslúchnutím tohto Božieho príkazu začal v dejinách nový vek. Kiežby viac mladých vyznalo slová: „Keď bude Boh chcieť, je mojou najväčšou túžbou stať sa misionárom!“ Ved' poslúchnutím tohto Božieho príkazu v minulosti sa začali písať nové dejiny. Ako mnoho požehnaní uniklo tým, ktorí sa doteraz nerozhodli, že s Božou milosťou celkom odovzdajú svoj život službe pre Kristovo kráľovstvo. Veľkou prekážkou pre pracovníka, idúceho do cudziny, v dobe zápasu, ktorý pri odchode musí prebojovať, býva práve opustenie domova a odlúčenie od prostredia, na ktoré si zvykol a ktoré mu obyčajne bráni v odchode. Veriaci, ktorý cíti, že je volaný do služby doma, síce nepotrebuje tohto vonkajšieho oddelenia sa, ale o to viac potrebuje pomoci, ktorú záväzok vyžaduje.

Žiaci školy poslušnosti, učte sa dobre tomuto veľkému príkazu! Prijmite ho celým srdcom a

dajte sa mu celkom k dispozícii!

3. Začni ihneď konať tak, ako žiada poslušnosť

Nech si v akýchkoľvek pomeroch, uvedom si, že máš na dosah duše, ktoré môžeš získať pre Krista. Okolo teba sú kresťania, ktorí potrebujú tvoju pomoc a ponúkajú ti svoju. Pozeraj na seba ako na človeka, ktorého Kristus povolal k svojmu dielu. Jeho Duch ťa požehnal a dáva ti tie isté možnosti, ktoré mal Kristus sám. Chop sa pokorne a odvážne svojej životnej úlohy – získavania ľudí pre Boha. Ak ťa vedie Boh, aby si sa spojil s niektorou už pracujúcou spoločnosťou, alebo aby si kráčal osamelejším chodníkom, pamätaj, že nemáš hľadiť na prácu ako na svoju vlastnú, ale ako na dielo Pána. Pamätaj neustále, že „pracuješ Pánovi“ a že si len služobníkom, ktorému sú dávané príkazy, ktoré on len vykonáva. Potom sa tvoje dielo nepostaví medzi teba a tvoje obecenstvo s Kristom, ako to niekedy býva, ale spojí ťa ešte užšie s ním, s jeho silou a s jeho vôľou.

Ľahko sa môže stať, že sme celkom zaujatí záujmom, ktorí ľudia majú o našu prácu, takže jej duchovná úroveň môže byť strhnutá a všetko, čo nás môže pri nej plniť blaženou radosťou, býva ľahko stratené. Hľad' na veľkého Majstra a Kráľa! Skôr než dal svojim služobníkom rozkaz a ukázal im na veľké pole sveta, pozdvihol ich zrak k sebe na trón a povedal: „Daná mi je všetka moc na nebi i na zemi.“ Len pohľad na vzkrieseného Krista nás uistí o dostatočnosti jeho Božskej moci. Neposlúchaj rôzne hlasy, len príkazy Všemohúceho Pána slávy. Viera v neho ťa obdarí nebeskou silou.

Po týchto slovách nasledovalo: „Ja som s vami po všetky dni.“ Nepotrebujeme len Krista na tróne, hoci je to slávne videnie, ale Krista prítomného, jeho blízkosť, jeho, ktorý pracuje pre nás a skrze nás. Kristova moc v nebesiach a jeho prítomnosť na zemi sú dva stĺpy, medzi ktorými stojí brána. Cez túto bránu vychádza Cirkev, aby dobyla svet. Nasledujme svojho vodcu a prijmime od neho príkazy na účasti v práci na jeho vinici. Kiež sa nikdy nespreneveríme sľubu poslušnosti, ktorým sme sa zasľúbili žiť v jeho vôli a pre jeho dielo! Ak sa nás dotkne jeho naliehavé volanie po miliónoch umierajúcich pohanov, ochotne vyjdime!

Keď nám však nedovolí ísť, naša oddanosť doma bude tak dokonalá a úprimná, ako keby sme išli. Ak budú doplnené rady oddaných služobníkov poslušnosti, či doma alebo v cudzine, bude naplnená túžba Kristovho srdca a splnený aj jeho slávny plán: „Kážte evanjelium celému svetu a každému stvoreniu!“

Tu som, požehnaný Synu Boží! Z tvojej milosti odovzdávam svoj život k vykonaniu tvojho veľkého posledného príkazu. Nech je moje srdce podobné tvojmu! Nech moja slabosť je taká veľká, aká mocná je tvoja sila! V tvojom mene sľubujem úplnú a večnú poslušnosť!

vydavateľstve MSEJK, Bratislava 2009. Publikované so súhlasom vydavateľa.